

W samym sercu Nowego Testamentu znajduje się krótki tekst, niemal ukryty pomiędzy dłuższymi listami, który jednak zawiera niezwykle aktualne ostrzeżenie duchowe. Chodzi o **List św. Judy**, pismo tak krótkie, że w wielu wydaniach Biblii zajmuje zaledwie jedną stronę, a jednocześnie tak potężne w treści, że wydaje się napisane właśnie dla naszych czasów.

Żyjemy w epoce duchowego zamieszania, relatywizmu moralnego i zmiennych doktryn. Właśnie dlatego głos św. Judy rozbrzmiewa dziś z niezwykłą jasnością: **strzec prawdziwej wiary, bronić jej i żyć nią z wiernością.**

Ten artykuł ma na celu przybliżyć nam ten list z trzech perspektyw: jego **historii**, jego **głębokiego nauczania teologicznego** oraz jego **zastosowania duszpasterskiego w życiu chrześcijańskim dzisiaj.**

---

1. Kim był św. Juda? Apostoł stojący za listem

Autor tego listu przedstawia się w prosty sposób:

„Juda, sługa Jezusa Chrystusa, brat Jakuba.” (Jud 1,1)

Tradycja chrześcijańska utożsamia autora z **św. Judą Tadeuszem**, jednym z Dwunastu Apostołów. Nie należy mylić go z **Judaszem Iskariotą**, zdrajcą. Imię Juda było w świecie żydowskim I wieku bardzo powszechne.

Św. Juda Tadeusz pojawia się w Ewangeliach jako jeden z uczniów wybranych przez Chrystusa. W Ewangelii św. Jana widzimy go zadającego głębokie pytanie podczas Ostatniej Wieczerzy:

„Panie, cóż się stało, że masz się objawić nam, a nie światu?” (J 14,22)

Po Zmartwychwstaniu i Ześleńniu Ducha Świętego tradycja mówi, że głosił Ewangelię w

różnych regionach Wschodu, prawdopodobnie w Syrii, Mezopotamii i Persji, gdzie ostatecznie poniósł śmierć męczeńską.

Dziś znany jest popularnie jako **patron spraw trudnych i beznadziejnych**, lecz przede wszystkim był **gorliwym obrońcą wiary apostoelskiej**.

---

2. Mała księga z pilnym przesłaniem

List św. Judy jest jednym z najkrótszych tekstów Nowego Testamentu: liczy zaledwie **25 wersetów**.

Jednak jego cel jest bardzo wyraźny: **ostrzec chrześcijan przed fałszywymi nauczycielami, którzy przenikali do wspólnoty**.

Sam św. Juda wyjaśnia powód, dla którego pisze:

*„Umiłowani, gdy usilnie starałem się pisać do was o naszym wspólnym zbawieniu, uznałem za konieczne napisać do was, aby was zachęcić do walki o wiarę raz na zawsze przekazaną świętym.”
(Jud 1,3)*

To zdanie zawiera fundamentalną prawdę teologiczną:

Wiara chrześcijańska nie zmienia się i nie jest na nowo wymyślana. Została przekazana „raz na zawsze”.

Innymi słowy:

- Chrystus powierzył prawdę apostołom;
- apostołowie przekazali ją Kościołowi;
- Kościół wiernie ją strzeże.

W teologii katolickiej wiąże się to z pojęciem **depozytu wiary**.

3. Wielki problem opisany w liście

Św. Juda opisuje poważną sytuację: **niektórzy ludzie wewnątrz wspólnoty chrześcijańskiej zniekształcali Ewangelię.**

Nie byli to wrogowie z zewnątrz.

Byli to **falszywi chrześcijanie wewnątrz Kościoła.**

Apostoł pisze:

„Wkradli się bowiem między was pewni ludzie, którzy łaskę naszego Boga zamieniają w rozwiązłość.” (Jud 1,4)

Tutaj pojawia się jedna z wielkich pokus duchowych wszystkich czasów: **używanie Bożego miłosierdzia jako usprawiedliwienia dla grzechu.**

Innymi słowy:

- Bóg przebacza → więc nie ma znaczenia, jak żyjemy.
- Bóg jest miłością → więc grzech już nie istnieje.
- Chrystus zbawił wszystkich → więc nawrócenie nie jest potrzebne.

Św. Juda odpowiada zdecydowanie: **to jest zniekształcenie Ewangelii.**

Łaska nie znosi moralności.

Łaska **przemienia życie.**

---

4. Ostrzeżenie oparte na historii zbawienia

Aby wyjaśnić niebezpieczeństwo niewierności, św. Juda przypomina kilka wydarzeń biblijnych dobrze znanych pierwszym chrześcijanom.

1. Lud, który wyszedł z Egiptu, ale później został ukarany

Bóg wyzwolił Izraela z niewoli, ale wielu zginęło z powodu swojej niewiary.

2. Upadli aniołowie

Nawet aniołowie, stworzeni do chwały, mogą upaść z powodu buntu.

3. Sodomia i Gomora

Przykład moralnego zepsucia i jego konsekwencji.

Dzięki tym przykładom przesłanie staje się jasne:

zbawienie jest darem, ale wymaga wierności.

---

5. Fałszywi nauczyciele według św. Judy

Św. Juda opisuje fałszywych nauczycieli za pomocą bardzo mocnych obrazów.

Mówi, że są:

- „**chmurami bez wody**”
- „**drzewami bez owocu**”
- „**błądzącymi gwiazdami**”

Te metafory ukazują coś głębokiego.

Wyglądają obiecująco... lecz nie dają życia.

W dzisiejszych realiach moglibyśmy pomyśleć o:

- ideologiach duchowych, które rozmywają Ewangelię;
- przywódcach religijnych opróżniających przesłanie chrześcijańskie z jego treści;
- nurtach kulturowych, które na nowo definiują dobro i zło.

Św. Juda nie boi się mówić jasno, ponieważ **wiara jest skarbem, który trzeba chronić**.

---

6. Kluczowe zdanie do zrozumienia chrześcijaństwa

Jeden z najważniejszych wersetów całego listu mówi:

┆ *„Trwajcie w miłości Bożej.” (Jud 1,21)*

To zdanie streszcza całe życie chrześcijańskie.

Nie wystarczy uwierzyć raz.

Wiara musi **pozostać żywa**.

Św. Juda wskazuje trzy konkretne drogi:

1. **budować się w wierze**
2. **modlić się w Duchu Świętym**
3. **oczekiwać miłosierdzia Chrystusa**

To prawdziwy program życia duchowego.

---

7. Duszpasterski wymiar listu

List św. Judy nie jest tylko ostrzeżeniem. Jest także przewodnikiem duszpasterskim, jak postępować z tymi, którzy popadli w błąd.

Czytamy:

„Dla jednych miejcie miłosierdzie – dla tych, którzy wątpią; innych ratujcie, wrywając ich z ognia; nad innymi zaś miejcie litość z bojaźnią.” (Jud 1,22-23)

Tutaj pojawia się bardzo ważna zasada duszpasterska:

nie wszyscy znajdujący się w zamieszaniu ponoszą taką samą odpowiedzialność.

Niektórzy:

- potrzebują nauczania;
- inni napomnienia;
- jeszcze inni miłosierdzia.

Kościół zawsze stosował tę zasadę w swojej misji.

---

8. Zaskakująco aktualne przesłanie

Wielu teologów uważa ten list za **proroczy dla współczesnego Kościoła**.

Żyjemy w epoce naznaczonej przez:

- relatywizm moralny;
- zamieszanie doktrynalne;
- duchowość bez zobowiązań;
- reinterpretacje Ewangelii.

Św. Juda przypomina nam jedną zasadniczą prawdę:

wiara nie dostosowuje się do świata; to świat musi nawrócić się do Ewangelii.

Nie oznacza to surowości ani fanatyzmu.

Oznacza **wierność Chrystusowi.**

---

9. Jak zastosować dziś nauczanie św. Judy?

List św. Judy daje kilka bardzo praktycznych wskazówek dla współczesnych chrześcijan.

1. Poznawać wiarę

Nie można bronić tego, czego się nie zna.

Dlatego ważne jest:

- czytanie Biblii;
- poznawanie Katechizmu;
- formacja w wierze.

2. Nie dać się zwieść każdej doktrynie

Św. Juda zachęca do rozeznania.

Nie wszystko, co wydaje się duchowe, pochodzi od Boga.

3. Żyć spójną wiarą

Łaska nie jest pozwoleniem na grzech.

Prawdziwa wiara przemienia życie.

4. Pomagać tym, którzy wątpią

Chrześcijanin nie żyje w izolacji.

Ma misję towarzyszenia innym.

---

10. Końcowa doksologia: jedna z najpiękniejszych modlitw Nowego Testamentu

List kończy się modlitwą uwielbienia o wielkiej piękności:

„Temu zaś, który może ustrzec was od upadku i stawić nieskalanych z radością przed swoją chwałą, jedynemu Bogu, Zbawicielowi naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, niech będzie chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami, teraz i na wieki. Amen.” (Jud 1,24-25)

To zakończenie pełne nadziei.

Po ostrzeżeniu przed duchowymi niebezpieczeństwami św. Juda przypomina podstawową prawdę:

to Bóg podtrzymuje wierzących.

Zbawienie nie zależy jedynie od naszej siły.

Zależy przede wszystkim **od łaski Bożej.**

---

11. Mała księga, którą warto odkryć na nowo

List św. Judy jest jednym z najbardziej pomijanych tekstów Nowego Testamentu, a jednocześnie jednym z najbardziej potrzebnych.

Przypomina nam, że:

- wiara jest skarbem;
- prawda ma znaczenie;
- łaska wymaga nawrócenia;
- Kościół potrzebuje wiernych i mocnych chrześcijan.

W czasach zamieszania głos tego apostoła znów brzmi z mocą.

Jego przesłanie można streścić w kilku słowach:

trwaj w wierze, żyj w łasce i nie bój się bronić Ewangelii.

✓ Bo czasami **najmniejsze księgi Biblii zawierają największe ostrzeżenia dla naszego życia duchowego.**